

Cacera als Monegros (I)

En un lloc de l'Aragó el nom del qual no vull oblidar-me'n, va passar fa molt de temps el cavaller de la trista figura, Don Quixot de La Mancha i el seu fidel escuder.

Don Quixot i Sanxo, varen passar el riu Ebre amb la trobada de la duquesa caçadora, amb múltiples aventures a l'Insula Baratària i de la posterior renúncia de Sanxo com a

bon vi de Carinyena. En la tertúlia posterior parlaren de les seves aventures cavalleresques i cinegètiques. Els caçadors els convidaren l'endemà a una cacera per les terres monegrines que Don Quixot i el seu fidel escuder Sanxo acceptaren. Dormiren plàcidament als llits amb dossier de l'hostal com correspon a uns cavallers errants.

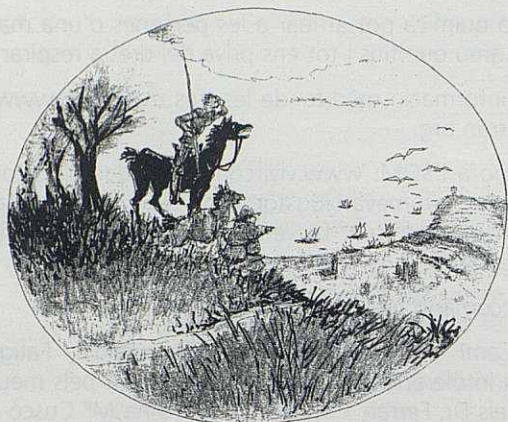
Al matí iniciaren les batudes al senglar, al pioc salvatge, als sisons, a les perdius i a les llebres, Don Quixot va donar bon compte d'una llebra d'un cop de llança ajudat per un llebrer. Jesús, enginyós-enginyer amb el seu arc va caçar un parell de faisans, acompanyat de l'Andreu i el seu fidel perdiguer de pell llarg, Ton, encarregat d'aixecar les peces, així com per l'arcabús del seu amo que va abatre 2 sisons i una perdiu. El professor Javier, va fer caure una ostarda alada, la qual va capturar posteriorment un dels caçadors manyos. Un d'aquests companys aragonesos va ferir un senglar que es va refugiar en una llacuna salabrosa i que va aconseguir finalment caçar pujant-li sobre al llom i rematant-lo d'una gabineta-da, això li va costar una cicatriu esgarriosa, que li anava del turmell al maluc. Sanxo no va caçar res, però va portar satisfet les peces abatudes en les sàrries del seu ruc.

Al migdia es reuniren tots en una cabana en mig de l'estepa monegrina, entre Bujaraloz i Casp. Paco,

company de Jesús, va tenir cura de guisar les peces, en una caldera amb potes que va instal·lar al centre d'un foc encès al bell mig de la cabana, que va servir de cuina improvisada i d'escalfapanxes, degut al cerç que bufava a l'exterior. Paco va guisar magistralment aquell improvisat menjar, que Sanxo va intentar provar preguntant-li a Don Quixot "¿Señor, puedo probar este exquisito manjar?"; el cavaller va contestar "Mi buen Sancho, deja primero que lo pruebe don Jesús, que con su arco ha conseguido más piezas que nosotros con la lanza en ristre". L'arquer Jesús, va fer l'honor de provar la caldereta, la qual va trobar exquisida. Seguidament, tots, cavallers i caçadors en gaudiren regant-la amb bon vi d'aquelles terres. Després, varen xerrar sobre les aventures dels cavallers i dels caçadors a terres americanes, africanes i naturalment ibèriques, tot escoltant fascinats aquelles fantasies mentre gaudien de l'acollidora llar de foc. A la tarda, Don Quixot i Sanxo, després d'acomiadarse dels caçadors, abandonaren els Monegros marxant cap a les altes i fredes terres de Teruel.

Els caçadors catalans, feren cap a Barcelona, on el professor Javier es va fer càrrec del pioc salvatge ferit en un ala i se'l va endú a casa seva al Maresme, per tenir cura d'ell.

Andreu Pujol Mir

"governador" de l'Insula, pels teòrics i fastuosos banquetes visuals, no pas alimentaris, van anar en direcció als Monegros. Parant al capvespre per reposar forces en un hostal de Bujaraloz, on es van trobar amb uns caçadors catalans i manyos que compartien el sopar. Els convidaren a llur taula on Sanxo va donar bon compte del succulent ternasco, regat amb

Farmàcia

Núria Salayet Pompido

- ELABORACIÓ DE FÓRMULES MAGISTRALS
- ORTOPÈDIA
- CENTRE D'ESPECÍFICS

Ctra. de Barcelona, s/n.
Edifici La Sala

Telèfon 93 844 89 80
STA EULÀLIA DE RONÇANA